

Abstrakt

Cíl práce: Cílem tohoto výzkumu bylo zhodnotit důležitost individuální edukace nutričním terapeutem oproti informačním brožurkám.

Metody: K výzkumu bylo vybráno 52 pacientů s DM 2. typu navštěvujících diabetologické ambulance III. interní kliniky Všeobecné fakultní nemocnice v Praze. Výzkum dokončilo 48 z nich. Tito pacienti byli rozděleni do dvou skupin. Skupina A byla edukována individuálně nutričním terapeutem. Tuto skupinu tvořilo 27 pacientů, z toho 13 mužů a 14 žen. Skupina B byla edukována pomocí brožurky. Tuto skupinu tvořilo 21 pacientů, z toho 11 mužů a 10 žen. Obě skupiny vyplnily dotazník před edukací a 4 měsíce po ní. Glykovaný hemoglobin byl pacientům také změřen před edukací a poté 4 měsíce po ní při další návštěvě u diabetologa.

Výsledky: U obou skupin bylo po edukaci pozorováno zlepšení, ať už ve vědomostech či glykovaném hemoglobinu. U skupiny A měla edukace vliv na zlepšení odpovědí u naprosté většiny otázek strukturovaného dotazníku. Glykovaný hemoglobin u mužské části skupiny A klesl o 9,4 a u ženské části o 4,8 mmol/mol. U skupiny B neměla edukace žádný vliv na znalosti rizik DM 2. typu, ani na potencionální škodlivost DIA výrobků či povědomí o oboru nutriční terapeut. Glykovaný hemoglobin u mužské části skupiny B klesl o 7,7 a u ženské části o 1,4 mmol/mol.

Závěr: Výsledky této práce poukazují na skutečnost, že individuální edukace nutričním terapeutem má výrazně lepší výsledky ve všech zkoumaných aspektech než edukace pouhou brožurkou. Problémem však zůstává fakt, že taková možnost edukace nemůže být nabídnuta všem pacientům s DM 2. typu z důvodu nedostatku nutričních terapeutů. Je tedy zapotřebí dalšího výzkumu k ověření, zda skupinové edukace nutričním terapeutem mají stejně dobré výsledky jako edukace individuální, a byly by tak vhodnou variantou.

Klíčová slova: *diabetes mellitus* 2. typu, edukace, nutriční terapeut, dieta, pohybová aktivita